

de ikke selv kan sige: Der er faktisk nogle opgaver, som vi gerne vil prioritere i denne uge, fordi vi har behov for det eller har fået løst noget andet på anden vis. Her synes jeg, det er vigtigt, at vi fra det offentlige side netop giver den enkelte det råderum til at disponere, alt efter hvordan egne ønsker og behov nu lige er.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Karen Jespersen som ordfører.

Karen Jespersen (S):

Som det er blevet sagt, er det jo tredje gang, vi drøfter forslaget her, og når socialministeren siger, at det virker, som om bemærkningerne også stammer fra en anden tid, kan jeg faktisk godt genkende det. Jeg får mindelser tilbage til den tid, hvor der var ganske mange kommuner, der med meget kort varsel skar ret dramatisk ned på hjemmehjælpen, og hvor det efter et langt og besværligt forløb faktisk endte med, at en hel del af de hjemmehjælpsmodtagere faktisk fik hjælpen tilbage.

Det virker egentlig, som om forslaget er fremsat ud fra nogle andre forudsætninger og en meget kritisabel situation, som det faktisk lykkedes at få has på ved hjælp af de instrumenter, der var i lovgivningen på det tidspunkt, bl.a. klageinstansen. Senere er der jo, også med SF's stemmer, sket en række ændringer i loven, der gerne skulle forbedre vilkårene for de borgere, der modtager hjemmehjælp. Det er rigtigt, at der bestemte stadig er ting, der halter, men vi kan stadig ikke se, at lige præcis forslagets formuleringer skulle løse de udestående problemer, der er i hjemmehjælpen.

Da vi reviderede bistanndsloven, var der almindelig enighed om, at vendingen »kommunen sørger for« er ensbetydende med, at kommunen *har pligt til*. Hvis vi ændrer formuleringen ét sted, skal vi så også til at ændre den alle andre steder? Jeg synes, at det er vigtigt at slå fast her, at det betyder selvfølgelig, at kommunen har pligt til det, sådan som det egentlig også står i forslaget. Skal vi for en sikkerheds skyld ikke tage at skrive det? Jeg synes, vi skal vente med at overveje, om vi skal ændre den vending, til hele loven måske på et tidspunkt skal revideres, men jeg tvivler på, at det er dét, der vil gøre en forskel.

Så er der spørgsmålet, om det skal skrives direkte i lovtæksten, hvad det er for konkrete opgaver, der som minimum skal løses. Jeg læser forslaget sådan, at hvis man får praktisk hjælp,

skal man faktisk have hjælp til alle de funktioner, der er nævnt. Sådan kan det i hvert fald nemt forstås, og det kan i hvert fald medføre den risiko, som andre ordførere har påpeget: at man hopper fra ingenting til et ganske højt niveau. Oven i købet er der kommet ting med, som i dag kan klares på mange andre forskellige måder, f.eks. indkøb.

Madlavning er også nævnt. Det er jo ikke almindeligt i dag, at der gives hjælp til madlavning, men det ville da være skønt, hvis der var økonomiske og praktiske muligheder for, at man kunne lave mad i den enkeltes hjem frem for at have en madudbringning. Men det er jo en ganske stor ændring, hvis vi skulle tage det skridt, og det mener jeg ligger helt uden for det at vedtage et forslag som dette her. Det bygger jo også stadig på en individuel afgørelse.

Jeg vil bestemt godskrive SF's gode hensigter, og jeg har hele tiden oplevet, at i arbejdet med at gøre reglerne bedre har der været fodslag omkring målsætningen, nemlig ikke kun en særlig hensyntagen til de svageste ældre, men også en bredere hensyntagen. Vi vil også meget gerne bruge forslaget som udgangspunkt for at diskutere videre, hvor der er huller, og hvad vi kan gøre bedre, men kan altså ikke umiddelbart acceptere, at det skulle være vejen.

Kl. 15.45

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at der skal ske forbedringer på hjemmehjælpsområdet, for aldrig har der været så mange nedskæringer og forringelser af velfærd for pensionister og andre modtagere af hjemmehjælp som i de år, hvor den tidligere regering sad ved magten.

I dag er hjemmehjælpen nået ned på et minimumsniveau, vi simpelt hen ikke kan være bekendt. Rengøringstimerne er mange steder reduceret til det halve, indkøbsordninger er sparet væk, og det samme er tøjvask. Vi oplevede for ikke længe siden, at aflyste hjemmehjælpstimer ikke blev erstattet, og pleje og omsorg er efterhånden blevet en by i Rusland. Mange ældre sidder lukket inde i deres boliger, fordi ingen har tid til at gå en tur med dem, og socialt samvær med hjemmehjælpen over en kop kaffe er der knap nok tid til, fordi hjælperen skal haste af sted til den næste. Det byder man mange af vore ældre i år 2002, og vi mener, at det er uanstændigt.